

(119)

N

49. Nagy sze-rel-mem va-gyon tör-vé-nyed-hez,
Mely-ről na-pon-ként ö-rö-mest be-szé-lek,
Mert ez né-kem víg ö-rö-met sze-rez;
Te pa-ran-cso-la-tid böl-cseb-bé tesz-nek
En-ge-met min-den el-len-sé-gim-nél,
Mert meg-ma-rad-tam a te tör-vé-nyed-nél.

50. Tudósabb vagyok tanítóimnál, / Akiket már nagy bölcsenek tart minden, / Mert bizonyságod elmémben megáll.
Még a véneknél is bölcsőbb vagyok én, / Mert te törvényed szem előtt tartom, / És elmémet attól el nem fordítom.
51. Minden hamis utat elkerülök, / Lábam ne járjon a gonosz ösvényen; / Igéd megtartásának örülök,
Ítéletidet tekintem szüntelen. / Azoktól soha el nem távozom, / Kik által én tetőled tanítatom.
52. A te beszéded ékes és drága, / Még a méznél is édesebb én számba', / Kimondhatatlan gyönyörű volta.
Igédben van bölcsességem alapja; / Bölcsességemet abban keresem, / A hamisságnak ösvényit megvetem.